GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNȚIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 172. *Joi, 6 (18) Augustŭ.* **1887.**

Din causa S-tei serbători de mâne diarulŭ nu va apare până Vineri séra.

Brașovŭ, 5 Augustŭ 1887.

Cu ḍiua de 2 (14) Augustŭ, anulŭ curentŭ, a espiratŭ mandatulŭ marei Sobranie și alŭ regenței bulgare și s'a începutŭ domnirea principelui *Ferdinand I alŭ Bulgariei.*

Incunjuratŭ de înaltulŭ clerŭ, de miniștrii și demnitarii statului prințulŭ de Coburg a depusŭ înaintea Sobraniei jurămêntulŭ pe constituțiune și după ce a sĕrutatŭ evangelia și crucea a subscrisŭ formula de jurămêntŭ și acoperindu-șĭ capulŭ s'a așeḍatŭ pe „vestitulŭ tronŭ alŭ Țarilorŭ bulgarĭ.“

Momentulŭ acesta, care fu salutatŭ cu urale frenetice și nesfêrșite de către representanții țĕrei, a înauguratŭ noua domniă a principelui Ferdinand I.

Depeșele ce sosescŭ din diferite centre ale Bulgariei vorbescŭ de unŭ entusiasmŭ nespusŭ de mare, ce a cuprinsŭ întregŭ poporulŭ bulgarŭ la scirea despre acestŭ însemnatŭ evenimentŭ.

Nu scimŭ décă în adevĕrŭ însuflețirea este așa de mare precum o descriu telegramele oficiale dela Têrnova și Sofia, dér trebue sĕ recunóscemŭ, că cuprinsulŭ proclamațiunei, prin care principele Ferdinandŭ anunță poporului bulgarŭ că a luatŭ domnirea peste țéră, ocupândŭ tronulŭ ce i s'a oferitŭ de către Sobraniă, este atâtŭ de patrioticŭ și naționalŭ, încâtŭ fie-care Bulgarŭ, care 'șĭ iubesce țéra, trebue sĕ se simță adêncŭ mișcatŭ și însuflețitŭ.

Principele accentuéză de repețite orĭ nisuințele de independență ale Bulgarilorŭ și mulțămesce patrioțilorŭ bulgarĭ pentru eroicele lorŭ opintirĭ spre a'șĭ păstra acéstă independență; vorbesce de încrederea în puterea de viéță a poporului bulgarŭ.

Este dér unŭ succesŭ alŭ bărbațilorŭ de statŭ bulgarĭ, carĭ au luptatŭ pentru independență, ce-lŭ anunță principele Ferdinand I în proclamațiunea sa.

Atâta e de ajunsŭ spre a caracterisa situațiunea noului principe față cu Rusia. Protestulŭ guvernului din Petersburgŭ în contra alegerei și suirei pe tronŭ a prințului Ferdinand nu este decâtŭ o consecință logică a faptelorŭ petrecute, și așa amu fi ajunsŭ „în pace“ érășĭ la acelŭ punctŭ, unde se aflau lucrurile în véra anului trecutŭ, când prințulŭ Alexandru de Battenberg s'a întorsŭ, după detronare, îndĕrĕtŭ în Bulgaria.

Tóte ḍiarele rusescĭ au începutŭ din nou a reclama luarea de pașĭ energicĭ din partea guvernului rusescŭ și din nou emigranții bulgarĭ au pornitŭ agitațiunĭ formale cu scopŭ de a rĕsturna și pe noulŭ principe bulgarŭ.

Abia șĭ-a făcutŭ intrarea sa în Bulgaria, și étă că și principelui Ferdinand I îi stau în cale o mulțime de pedecĭ și-lŭ aștéptă mulțime de greutățĭ. Se vorbesce multŭ de înclinarea ce arŭ avé-o Anglia, Austria și Italia de a recunósce pe noulŭ principe. Se ḍice, că chiar și Turcia ar fi gata a-lŭ recunósce, décă ar merge numai după voia ei.

Dér nu le dă mâna numitelorŭ puterĭ de a păși pe față în favórea nouei stărĭ de lucrurĭ în Bulgaria, ci îșĭ îmbracă dorințele lorŭ în nisce clausule, carĭ ne spunŭ cu alte cuvinte că, deórece puterile nu potŭ ajunge nicĭ-decum la o înțelegere, Bulgarii trebue sĕ-șĭ ajute și de aci înainte ei singurĭ, fără concursulŭ lorŭ, alŭ puterilorŭ.

Trebue că s'au pusŭ pe gândurĭ diplomații statelorŭ europene și în urma declarării, ce o face Rusia în nota sa de protestare, că décă una séu mai multe puterĭ arŭ recunósce pe prințulŭ Ferdinand de principe alŭ Bulgariei, Rusia n'ar mai considera tractatulŭ din Berlinŭ ca fiindŭ în vigóre.

Nu le-arŭ păsa nimicŭ marelorŭ puterĭ de acéstă amenințare, décă ar fi unite între sine. Dér ce sĕ facă, décă chiar și organulŭ cancelarului Bismarck se'ntórce acum în contra prințului de Coburg și declară proclamația lui ca o ruptură a tractatului din Berlinŭ.

Puterile potŭ continua și mai departe cu acestŭ jocŭ de-a baba órba; dér ceea ce în mijloculŭ tuturorŭ încurcăturilorŭ este mai îmbucurătorŭ: Bulgarii mergŭ înainte, fără a mai aștepta ajutorulŭ puterilorŭ.

Unde va eși lucrulŭ, Dumneḍeu scie; noi însĕ le dorimŭ Bulgarilorŭ ca sĕ se 'mplinéscă dorința noului lorŭ prințŭ, care 'șĭ-a încheiatŭ proclamația cu cuvintele: *Zivila Bulgaria slobodna i nezavisima!* (Trăiască Bulgaria liberă și independentă.)

Vorbirea lui Salisbury.

Ni-s'a comunicatŭ ḍilele acestea pe cale telegrafică, că în curêndŭ ministrulŭ-președinte englesŭ lordulŭ Salisbury va ține o interesantă vorbire.

Acéstă vorbire a și ținut'o la unŭ banchetŭ alŭ lordului majorŭ și a atinsŭ în ea cestiunea irlandeză, afacerile esteriόre, cestiunea egipténă și situațiunea europénă.

In privința Irlandei ḍise Salisbury, că guvernulŭ a lucratŭ și parlamentulŭ a primitŭ legea, care are de scopŭ a împedeca crimele organisate. Avêndŭ guvernulŭ puterĭ la disposițiune, elŭ e responsabilŭ pentru manținerea ordinei. Dér sĕ nu s'aștepte îndată resultate magice. Stările din Irlanda suntŭ urmarea lipsei de bunăstare și prosperare. Numai fiindŭ o bună-stare mai mare și mai generală în Irlanda, se vorŭ stabili raporturĭ mai cordiale între Anglia și între insula soră.

Trecêndŭ la afacerile esterne, oratorulŭ felicită țéra pentru înlăturarea diferențelorŭ ce esistau între Anglia și Rusia în privința graniței afgane. E o greșélă a crede că acésta s'a obținutŭ prin marĭ jertfe din partea Angliei. O mai eftină regulare nu se putea pune la cale. E de speratŭ, că guvernele Angliei și Rusiei vorŭ fi însuflețite în viitorŭ de înțeleptele cuvinte ale lordului Beaconsfield, că în Asia e spațiu destulŭ pentru Rusia și Anglia.

Despre cestiunea egipténă ḍice: »Anglia are îndatorirĭ față cu Egiptulŭ. După ce amŭ înăbușitŭ revolta, nu puteamŭ lăsa țéra jertfă vre-unei rĕsvrătirĭ interne și invasiunei vre-unei puterĭ agresive. Presența trupelorŭ englese în Egiptŭ póte sĕ nu placă unorŭ Musulmanĭ și póte și unorŭ Creștinĭ. Amŭ făcutŭ oferte întinse guvernului turcescŭ, ca sĕ-i înduplecămŭ a primi o convențiune, care sĕ ne pună în stare a ne împlini îndatoririle fără a mai lăsa multŭ timpŭ trupele nóstre în Egiptŭ. Nesuccesulŭ convențiunei însĕ nu ne deslégă de îndatoririle nóstre față cu poporulŭ egipténŭ. Inainte de a-lŭ deșerta trupele nóstre Egiptulŭ trebue sĕ fiă asiguratŭ îndeajunsŭ contra oricărei rĕsvrătirĭ interne și orĭcărui atacŭ din afară. Șederea nóstră în acéstă țéră ofere cele mai marĭ avantage pentru ea. Se punŭ base late, tarĭ unei viitóre bune-stărĭ naționale; e necesarŭ decĭ, ca țera sĕ stea sub ocrotirea nóstră încă câtva timpŭ. Ocupațiunea nu ne ofere nouĕ nicĭ unŭ avantagiu nemijlocitŭ; ea isvoresce numai din inspirațiunile filantropiei și umanitățiĭ«.

Vorbindŭ apoi despre situațiunea europénă, ḍice că unŭ rĕsboiu pe continentulŭ europénŭ ar fi cea mai grozavă nenorocire ce se póte cugeta. „In tómna trecută era causă a ne teme de o astfelŭ de nenorocire, Bărbațĭ, carĭ suntŭ bine versațĭ în afacerile europene. credeau că pacea europénă aternă de unŭ firŭ, dér nu cutezau a profeți, a încerca sĕ predică ce póte ascunde destinulŭ în sinulŭ sĕu, orĭ a depreția periculele ce continuu le oferă pasiunile iritate și uriașele înarmărĭ, cu tóte astea eu potŭ ḍice că, după tóte calculele omenescĭ, periculŭ a trecutŭ și d-ta, Mylord, poțĭ spera, că Mayoratulŭ ți-lŭ vei termina într'unŭ timpŭ de cea mai adêncă pace europénă“.

Fi-va esactŭ calcululŭ lui Salisbury? Nu se póte sci, căcĭ și calcululŭ lui e unŭ calculŭ omenescŭ.

Pressa rusă și prințulŭ de Coburg.

„Nowoje Wremja“ ḍice că pasulŭ pripitŭ alŭ prințului se va termina prin decepțiunĭ și neplăcerĭ. Sosirea lui în Bulgaria nu va aduce nicĭ o soluțiune și nu va puté nicĭ măcarŭ sĕ siléscă pe Rusia sĕ facă o declarațiune. Rusia va ignora purŭ și simplu acéstă comediă politică, care se jócă în Têrnova. Călĕtoria prințului, proclamarea lui ca Domnitor alŭ Bulgariei, otărîrile pseudo-Sobraniei, tóte acestea în Petersburgŭ suntŭ considerate ca nule și neavenite, fiindŭ ilegale și în contra stipulațiunilorŭ tratatului din Berlinŭ. Ḍiarulŭ menționatŭ speră că și celelalte puterĭ vorŭ urma esemplulŭ datŭ de Rusia, căcĭ orĭ-ce pasŭ întreprinsŭ de ele în defavórea ei ar fi o violare a tratatului din Berlinŭ, care ar libera și pe Rusia de îndatoririle luate când l'a subsemnatŭ. Prințulŭ Ferdinand jóce-șĭ după placŭ în Têrnova séu Sofia rolulŭ sĕu de prințŭ alŭ Bulgariei. Rusia nu 'i va face greutățĭ materiale chiar și pentru motivulŭ, că întrégă acéstă afacere nu va mai dura multŭ. Bulgaria e o țéră vasală, Domnitorulŭ ei are nevoie de investitura Sultanului și acésta nu va puté-o obține prințulŭ de Coburg fiindŭ că Turcia scie că Rusia n'ar consimți.

„Petersburgsky Wjedomosti“ ḍice că Europa nu trebue sĕ uite, că Battenbergulŭ numai prin puternicŭ cuvêntŭ alŭ Rusiei a fostŭ rĕsturnatŭ fără amenințărĭ și fără sĕ scótă sabia din técă. Pentru înlăturarea lui Coburg ajunge tăcerea Rusiei. Nimenĭ nu póte fi prințŭ alŭ Bulgariei fără sĕ fiă amicŭ alŭ Rusiei.

PROCLAMAȚIA
PRINCIPELUI FERDINAND DE COBURG.

Prințulŭ Ferdinand de Coburg, după ce a depusŭ în Têrnova jurămêntulŭ pe constituțiunea bulgară, a datŭ către poporulŭ bulgarŭ următórea proclamațiune:

Noi, Ferdinand întâiu, din grația lui Dumneḍeu și prin voința poporului principe alŭ Bulgariei!

In momentulŭ sĕrbătorescŭ, în care Noi amŭ depusŭ marei adunărĭ naționale în vechia capitală bulgară jurămêntulŭ, vestimŭ multŭ iubitului nostru poporŭ, că amŭ luatŭ în mână regimulŭ țĕrii și că o vomŭ guverna după constituțiune spre gloria, mărirea și desvoltarea ei, pentru care ne vomŭ da tóte silințele posibile și vomŭ fi totdeuna gata a ne jertfi viețа nóstră pentru fericirea ei.

Suindu-ne pe vestitulŭ tronŭ alŭ Țarilorŭ bulgarĭ, considerămŭ ca o sfântă datoriă a declara sincera nóstră mulțămită bravului poporŭ bulgarŭ pentru încrederea sa ce nĭ-a dovedit'o prin alegerea nóstră ca principe alŭ Bulgariei, precum și pentru înțelépta și patriotica sa atitudine în cursulŭ grelelorŭ timpurĭ prin care a trecutŭ țéra.

Eroicele opintirĭ ale națiunei, pentru a'șĭ apĕra independența, onorea și interesele sale, i-au câștigatŭ simpatia întregei lumĭ civilisate, și i-au însuflatŭ fiăcăruia încredere în puterea ei de viéță, care merită unŭ strălucitŭ viitorŭ.

Mulțămimŭ și regențilorŭ și miniștrilorŭ lorŭ pentru înțelépta și fericita conducere a afacerilorŭ statului, prin care au putută apĕra independența țĕrii nóstre în cele mai critice momente

Deplinŭ convinsŭ despre aceea, că poporulŭ nostru și brava sa armată se vorŭ grupa împrejurulŭ tronului nostru și ne vorŭ sprijini la tóte silințele nóstre pentru fericirea patriei nóstre, invocămŭ binecuvêntarea lui Dumneḍeu asupra tuturorŭ acțiunilorŭ nóstre.

Trăiască Bulgaria liberă și independentă!

Semn. **Ferdinand întâiu.**

Ințelegerea anglo-rusă privitóre la Afganistanŭ.

»Pol. Korr.“ e informată din Petersburg că, după scirile cele mai nouĕ sosite acolo din Afganistanŭ, domnia Khanului Abdurrahman e fórte amenințată și abia va mai dura multŭ timpŭ. Deórece îndatoririle Angliei față cu Afganistanulŭ espiră, în casŭ când Abdurrahman e isgonitŭ orĭ móre, și de altă parte deórece între Anglia și Rusia s'a obținutŭ o înțelegere asupra Asiei cen-

trale, se crede că la o rĕsturnare a Khanului Abdurrahman Anglia şi Rusia vorŭ ocupa în înţelegere Afganistanulŭ. Acesta şi e adevĕrata destinaţiune a numeroselorŭ trupe, ce le-a concentratŭ adî Anglia la graniţa afganistană, pe când din eróre s'a credutŭ, că acele trupe ar ave misiunea sĕ ajute Khanului Abdurrahman în casŭ de nevoiă contra duşmanilorŭ interni şi esterni.

Cértă dualistică în Bucurescĭ.

Amŭ impărtăşitŭ în dilele acestea cetitorilorŭ noştri o scurtă dare de sémă a „Romăniei" despre neînţelegerĭ ce s'au ivitŭ în sînulŭ casinului austro-ungarŭ din Bucurescĭ. Adĭ ne dă „Epoca" amĕrunte asupra acestorŭ neînţelegerĭ, carĭ suntŭ forte caracteristice pentru raporturile ce esistă între Austriacĭ şi între Ungurĭ, afle se ei şi peste graniţă. Étă ce ne spune »Epoca":

„Mai multe diare au publicatŭ, carĭ de carĭ scirĭ diferite despre o neînţelegere, ce ar esista între Ungurĭ şi Austriacĭ, membrii casinului, conchidêndŭ mai tóte organele nóstre de pressă, că disolvarea casinului este iminentă. Basaţĭ pe unele informaţiunĭ precise, suntemŭ astădĭ în posiţiune a istorisi lectorilorŭ noştri faptele astfelŭ, precum s'au petrecutŭ, remâindŭ ca fiă-care din noi sĕ'şĭ facă idea cea mai nemerită despre amabilii noştri vecinĭ, rĕsfoiaţĭ descendenţĭ ai lui Atila".

„Certa în familiă, adică între Austriacĭ şi Ungurĭ. isbucni în momentulŭ aducerei musicei militare, care delecteză publiculŭ bucureşteanŭ în tote serile în grădina casinului. Ungurii voiră cu orĭce preţŭ sĕ se câute în tote serile câte douĕ ceardaşurĭ, pe câtă vreme Austriacii, dreptŭ recunoştinţă cătră ţera ospitalieră. România, ceruseră ca pe lângă bucăţile clasice sĕ se cânte celŭ puţinŭ douĕ bucăţĭ romăneştĭ. Cei de pe urmă obţinură dreptate, cu tóte scandalurile provocate de Ungurĭ în grădina casinului bunăóră cu strigătele de Eljen la cântarea unui ceardaşŭ".

„Din acestŭ momentŭ vrajba între cetăţenii imperiului dualistŭ ajunse aşa de acută, încâtŭ toţĭ membrii austriacĭ ai comitetului dĕdură demisiunile lorŭ, rĕmâindŭ numai Ungurii şi câţĭ-va Polonesĭ şi Boemĭ în comitetŭ. De menţionatŭ este, că tóte lucrările necesare casinului, precum tapetatŭ, clădirea unei bucătării şi localului de popicĭ etc. s'a efectuatŭ de Ungurĭ, membrii comitetului şi alŭ casinului, cu nisce preţurĭ exorbitante. După demisiunea Austriacilorŭ din comitetulŭ casinului, ilegalităţile Ungurilorŭ nu mai cunoşteau marginĭ, injurii chiar la adresa casei împĕrătescĭ erau la ordinea dilei, strigăte de »trăiască Kossuth« nu erau ceva rarŭ, veniturile casinului se duceau în vêntŭ, în fine scumpii noştri vecinĭ se credeau acasă la ei, în pustă, cu tote că majoritatea membrilorŭ casinului se compune din Austriacĭ".

»Spre a pune capĕtŭ unei asemenea stărĭ de lucrurĭ, câţĭ-va bărbaţĭ de inimă din sînulŭ Austriacilorŭ luară afacerea în mână, şi în urma stăruinţei lorŭ comitetulŭ ungurŭ-slavŭ, descompusŭ prin demisiunea Austriacilorŭ, fu nevoitŭ sĕ convóce o adunare generală estraordinară, care avu locŭ în diua de 4 curentŭ st. n.

»In urma unorŭ acusaţiunĭ sdrobitóre ridicate de oposiţiunea austriacă contra Ungurilorŭ, o majoritate imposantă dete unŭ votŭ de neîncredere comitetului, care pe dată îşĭ depuse demisiunea forţată, ér nu voluntară, cum au anunţatŭ diarele, alegêndu-se unŭ comitetŭ provisoriu în capŭ cu consululŭ generalŭ austriacŭ, d. de Suzzara".

»Acestŭ comitetŭ a decisŭ, din prea multă delicateţă se vede. convocarea unei alte adunărĭ generale estraordinare pe diua de 11 (23) curentŭ, spre a se procede la alegerea unui comitetŭ definitivŭ."

„Ungurii vĕdêndu-se d'ocamdată bătuţĭ, au părăsitŭ imediatŭ atâtŭ casinulŭ câtŭ şi grădina, astfelu că astădĭ mai poţĭ rĕsufla puţinŭ, mai vedĭ lume civilisată şi nu mai audi strigătele sĕlbatice ale tagmei unguresci".

„Ceea ce dovedeşte încă şi mai multŭ, cum judecă lumea acéstă afacere, este că din momentulŭ ce s'a aflatŭ că Ungurii nu mai calcă casinulŭ, peste 30 de persóne, printre care mai mulţĭ oficerĭ românĭ, s'au inscrisŭ ca membrii, fiă ordinarĭ, fiă extraordinarĭ ai casinului

»Ceea ce caracteriséză însĕ mai multŭ purtarea asupritorilorŭ fratilorŭ noştri de dincolo, este că, cu totulŭ contrariu afirmărei foiţei săseştĭ „Bukarester Tagblatt", Ungurii nu vorŭ lua parte la banchetulŭ care se dă în diua de 6 (18) curentŭ cu ocasiunea naşterei M. S. Impĕratului Austriei. In orĭ-ce casŭ diua de 11 (23) curentŭ va decide, décă casinulŭ va rĕmâne austriacŭ séu ungurescŭ."

SCIRILE DILEI.

Hotelurile şi hanurile din Cluşiu suntŭ deja ocupate pentru timpulŭ şederei Maiestăţii Sale acolo. Ceiorŭ ce caută adĭ camere câtŭ de simple, li se cere câte 20—40 fl. pe di. Streinilorŭ li se ia decĭ putinţa d'a visita Cluşiulŭ.

—x—

La 16 ale lunei acesteia se va inaugura în oraşulŭ Constanţa desvĕlirea statuei lui Ovidiu cu mare pompă. Primăria locală va da unŭ banchetŭ cu acéstă ocasiune şi séra se vorŭ face iluminaţiunĭ, organisându-se şi pe mare o serată veneţiană. Guvernulŭ va fi representatŭ la acéstă serbare de d. ministru Sturdza, scrie „Românulŭ."

—x—

Cursulŭ de industriă de casă, destinatŭ pentru învĕţătorĭ, ce-lŭ vorŭ ţiné d-nii învĕţătorĭ G. Moianŭ şi C. Muşlea în Braşovŭ, se începe la 7 Augustŭ st. v. şi va dura până la 31 Augustŭ.

—x—

In Craiova, România, la unŭ institutŭ privatŭ de băeţĭ suntŭ de ocupatŭ douĕ locurĭ de pedagogĭ repetitorĭ: unulŭ absolutŭ de gimnasiu cu certificatŭ de maturitate, care sĕ cunoscă bine limba latină şi elină; altulŭ absolventŭ alŭ scólei comerciale, de asemenea cu certificatŭ de maturitate, forte în limba francesă, germană şi în matematică. Nicĭ unulŭ sĕ nu fiă mai tênĕrŭ de 20 de anĭ. Vorŭ avé sĕ mediteze elevi a 4 clase liceali inferiore din tote obiectele, sĕ-i supravegheze în timpulŭ de recreaţiune şi peste nópte, şi sĕ-i ţină în continuă disciplină, afară de órele 8—10 a. m şi 2—4 p. m., care este timpulŭ de scolă şi în care ambii pedagogĭ suntŭ liberĭ, copii fiindŭ la liceu. Salarŭ: provederea completă peste întregŭ anulŭ, cu locuinţă, mâncare şi spălatŭ; afară de asta pentru 10 lunĭ de scolă câte 80 lei pe lună, ér pentru 2 lunĭ de vacanţă câte 40 lei pe lună însĕ numai décă respectivii pedagogĭ se vorŭ obliga a rĕmêné în funcţiune şi pentru anulŭ următorŭ. In casŭ de cualificaţiune inferióră salarulŭ se reduce. Cererile de informaţiunĭ pentru ocuperea acestorŭ posturĭ suntŭ a se adresa d-lui profesorŭ şi directorŭ de liceu Ioanŭ Faurŭ, în Craiova, celŭ multŭ până la 16 Augustŭ st. v.

—x—

Calea ferată sĕcuiescă se construesce repede. Precum află »E—K,« şinele suntŭ aşedate deja până la Cristurulŭ sĕcuescŭ.

Cursulŭ specialŭ pentru medicĭ scolarĭ şi profesorĭ de higienă la scólele medii se va ţiné dela 15 Septemvre până la 15 Decemvre a. c. la universitatea din Pesta. Petiţiunile de admitere la cursŭ se trimitŭ până la 10 Septemvre n. la decanatulŭ facultăţii de medicină.

—x—

Dela 20 până la 23 Augustŭ vorŭ fi întrunite în Şibiiu tóte reuniunile săsescĭ din Ardealŭ. Cu acéstă ocasiune se vorŭ ţiné conferinţe şi se vorŭ da diferite petrecerĭ.

—x—

Mâne, Joi, 6 (18) Augustŭ, se va serba în modŭ deosebitŭ prin serviciu divinŭ aniversarea dilei nascerei Maiestăţei Sale, *ér corpulŭ oficerescŭ cu ostaşii regimentului 2 de infanteriă întocmesce la 5 óre după amedĭ o frumósă petrecere la fântâna Popii* (Honterusplatz) cu următorulŭ programŭ: Sosirea Şahului Persiei Khim-Klum Kham cu trenŭ separatŭ, conductulŭ festivŭ: partea I. grupurile artelorŭ: doi heroldĭ pe cai anunţândŭ conductulŭ diferitelorŭ grupurĭ de arte ş meserii: clubulŭ cântăreţilorŭ ungurĭ „Arion", pictorii, lustruitorii, văpsitorii, şi alţĭ mânjitorĭ, actorĭ, comedianţĭ, »Thalia« pe unŭ carŭ trasŭ de trei zebre, comedia divină, sculptorĭ, olarĭ, zidarĭ şi alte suflete impetrite, reuniunea germană de cântărĭ „Vindobona«, poeţĭ, scriitorĭ, diariştĭ, d. Kikeriki, divina „Venus" într'unŭ carŭ trasŭ de şese Arabĭ electricĭ, trigemenii siamezĭ, Chinezulŭ uriaşŭ „Hercule" dela băile Erculane, elefantulŭ uriaşŭ din Borneu condusŭ de 2 Negri; partea II: grupurile artelor libere plastice: arta bucătăriei, jucătorĭ de cărţĭ, pungaşĭ, camătarĭ, efractorĭ, defraudatorĭ şi alţĭ ómenĭ cinstiţĭ; partea III: comerţulŭ: confederaţiunea cântăreţilorŭ românĭ, »Mercur" pe unŭ carŭ festivŭ dă publicului cele mai fine lucrurĭ jumătate de geaba; partea IV: meseria: coşarii (urluierii), brutarii, cismarii şi croitorii lucrândŭ à la minute cele mai de modă ghete şi haine, tinichigii, căldărarĭ, sîrmarĭ şi perierĭ; partea V: industria: turnătoria de tunurĭ a lui Krupp, diverşĭ cavalerĭ de industriă; partea VI: naţionalităţile; Ungurĭ, Germanĭ, Românĭ, Jidovĭ, Ţiganĭ, în costumele naţionale.

Ca încheiere suntŭ jocurĭ festive: cântece naţionale ungurescĭ şi ceardaşŭ în costumŭ naţionalŭ, »Kunibert şi Adelgunde" tragi comediă esecutată de cei mai vestiţĭ tragedĭ din presinte şi viitorŭ, cântece naţionale germane şi landler (jocŭ naţionalŭ germanŭ) în costumŭ naţionalŭ, o melodramă, unŭ represehtantŭ alŭ unui erou din evulŭ mediu, cântece şi danţurĭ românescĭ în costumŭ naţionalŭ, cea mai mare menageriă din lume, musică, fugă, saltŭ etc. pe întrecere. La fine diferite jocurĭ esecutate de ostaşii regimentului.

Ampoiţa, în 13 (1) Augustŭ 1887.

Singurulŭ terenŭ rĕmasu pentru activitatea poporului românŭ şi a clasei lui inteligente din Ardealŭ este celŭ bisericescŭ-scolarŭ şi terenulŭ Associaţiunei transilvane pentru cultura română şi literatura poporului românŭ. Ambe instituţiunĭ suntŭ prin aşedĕmêntulŭ lorŭ atâtŭ de avantagióse pentru fericirea unui poporŭ, încâtŭ mĕ cuprinde mirare cumcă clasa nóstră inteligentă nu a cuprinsŭ idea salutară, ca pe terenele aceste sĕ-şĭ desvólte cu tótă virtutea puterile sale în unire sufletescă şi concordiă.

Orĭcare poporŭ pusŭ la adăpostŭ de cătră puterea lumescă caută sĕ-şĭ oţelescă puterile, sĕ şĭ redice poporulŭ la cultură, ca prin dobêndire de puterĭ nouĕ şi de valóre morală şi materială sĕ-şĭ redobêndéscă posiţiunea

FOILETONU.

(30)

Misterele Veneţiei.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

X.

Cursa.

— Décă este aşa, alergaţĭ iute la castelŭ şi luaţĭ o altă păreche de lopeţĭ Signora şi eu vomŭ aştepta aci.

Gondolierulŭ sări numai decâtŭ afară din luntre şi plecă în fugă urmatŭ de tovarăşulŭ sĕu. pe când Felice şi Veneţia se puseră pe banca, care înconjura unŭ castanŭ bĕtrânŭ de o miiă de anĭ.

Veneţia, rădimată de trunchiulŭ bĕtrânului copacu, cu capulŭ pe sênŭ, cu braţele atêrnate. părea cufundată în nisce gândurĭ pe carĭ tênĕrulŭ patricianŭ nu cuteza sĕ le întrerupă Pe de altă parte Felice se uita înaintea sa încercândŭ sĕ deosibescă, între azurulŭ cerului şi albulŭ láptosŭ alŭ lacului, o liniă slabă şi inperceptibilă care trebuia sĕ fiă pămêntulŭ Lombardiei. Unŭ suspinŭ alŭ Veneţiei ilŭ deşteptă; intórse capulŭ şi vedu că logodnica lui plângea.

— Dér pentru ce plângĭ signora? o întrebă elŭ.

— Plângŭ Veneţia, patrona mea iubită şi ilustră, pe care copii sĕi degeneraţĭ o ducŭ spre prăpastiă! rĕspunse Fiica Adriaticei.

— Ce te face sĕ credĭ astfelŭ de lucru, signora?

— Unde mai este patriotismulŭ acelorŭ nobilĭ Veneţianĭ, carĭ în timpŭ de mai bine de cincĭ sute de anĭ au făcutŭ din Veneţia cea dinteiu impĕrăţiă din lume? Adĭ, moravurile afemeiate pe carĭ le-au adusŭ din Orientŭ au enervatŭ pe întrega veche nobilime, ai cărei străbunĭ făcuseră Republica Veneţiei aşa de puternică şi aşa de temută. Ah, signore Felice, aceea ce vĕdŭ eu fără voia mea de câteva dile este durerosŭ pentru o inimă adevĕratŭ veneţiană.

— Pentru ce signora! întrebă tênĕrulŭ pentru ca sĕ dică ceva.

Veneţia dise cu mai multă aprindere:

— Când vĕdŭ eu pe descendenţii familiilorŭ Morosini, Bembo, Zozzi, Cornaro, Barozzi, — potŭ s'adaugŭ şi pe Badoer — ale tuturorŭ bărbaţilorŭ iluştri, carĭ, de cincĭ vécurĭ, au ridicatŭ aşa de susŭ renumele Veneţiei; când ii vĕdŭ adĭ că nu mai au alte grijĭ decâtŭ sĕ alégă stofele cele mai scumpe pentru hainele lorŭ, mâncările cele mai delicate. vinurile cele mai profumate pentru masa lorŭ, când vĕdŭ tote acestea pierdŭ orĭce speranţă de ţera mea.

— O signora! astfelŭ de patriotismŭ ai d-ta? îţĭ blastemĭ ţera! dise Felice, care începea sĕ simţă colcotindu-i în vine sângele străbunilorŭ sĕi.

— Vai! — dise Veneţia — căderea Serenisimei Republicĭ nu s'a apropiatŭ póte încă, însĕ este sigură, sĕ credĭ, Felice, decă nobilimea veneţiană nu se va hotărî într'o di bărbătesce şi nu se va deştepta din amorţela ticălosă în care o vĕdŭ afundată.

Orĭ câtŭ de stricatŭ era de moravurile timpului sĕu Badoer se simţi mişcatŭ de apostrofarea acésta violentă, aşa de ciudată în gura unei fete abia scăpată din schitŭ. Mii de sentimente se luptau într'însulŭ. Era încă prea tênĕrŭ, avea inimă prea generósă pentru ca sĕ nu-lŭ misce adênc vorbele Veneţiei. Felice însĕ nu vrea sĕ părăsescă fără unŭ simulacru de apĕrare acele maxime şi moravurĭ uşore în carĭ adormise până atuncĭ tinereţea lui trîndavă.

— Signora, eştĭ prea aspră pentru unŭ modŭ d'a trăi, care póte că nu este decâtŭ opera unei lungĭ civilisaţii! dise elŭ în sfîrşitŭ.

— Civilisaţia! rĕspunse fata cŭ o adevĕrată aprindere, civilisaţia stă în a îndulci moravurile, ér a nu le strica!

— O signora!

— A le enerva, decă vrei. Cuteză, mĕ rogŭ, sĕ dicĭ că sunteţĭ unŭ poporŭ virilŭ, voi, carĭ încredinţaţĭ unorŭ ómenĭ plătiţĭ grija d'a comanda armatele vostre! Civilisaţia! diceai adineorĭ. Civilisaţia trebue sĕ ridice, sĕ sprijine. s'ajute pe cei slabĭ, pe umilĭ şi pe cei micĭ, însĕ trebue sĕ exalteze pe cei marĭ pentru a-i manţiné în demnitatea rangului lorŭ şi sĕ le inspire acelŭ entusiasmŭ, decă vréi, care permite sĕ devotezĭ vieţa pentru serviţiulŭ Statului în locŭ sĕ ţi o petrecĭ în plăcerĭ ticălóse. Ah, decă aşĭ fi eu bărbatŭ!....

— Ce ai face signora?

— Deşi în Veneţia nu este obiceiu, a'şĭ încinge sabia, a'şĭ ridica trupe pentru ca sĕ mĕ ducŭ sĕ apĕrŭ Republica orĭ unde ar fi trebuinţă; în Morea la care rîmnesce Turculŭ, în Candia pe care vrea s'o înhaţe, în Milanŭ, unde posiţiile cucerite de Francesco Foscari suntŭ de pe acum ameninţate. — Insĕ nu sunt decâtŭ o femeiă! dise Veneţia descurajată.

Felice Badoer ascultase pe fiica Adriaticei într'o

unui poporŭ cu influință, de care sĕ țină sémă ceilalțĭ streinĭ de noi și pismașĭ ai progresului nostru.

Tóte popórele carĭ adĭ suntŭ marĭ și tarĭ numai prin marala creștină, prin cultură și prin concordiă s'au aventatŭ la posițiunea ce o au. Suntŭ de convingere că și intre noi esistă dorința de a câștiga putere și de a ne asigura esistența națiunei nóstre, însĕ mĕ dore că cei mai mulțĭ la noi se mulțămescŭ cu credința fără fapte, și dorulŭ lorŭ este simplu o amăgire propriă, nefolosindu-șĭ puterea intelectuală in lupta comună pentru progresulŭ poporului românŭ.

Este fórte îndreptățită întrebarea, că ce folosŭ are poporulŭ românŭ din jurulŭ nostru de-o grămadă de inteligențĭ de totă trepta, când individii rĕmânŭ separați și încarcă sarcina pe unii puținĭ mai zeloșĭ și mai cu inimă pentru progresulŭ Românului?

Ideile de mai susŭ mĕ cuprinseră când mĕ aflam în mijloculŭ adunărei sub despărțĕmêntului VIII alŭ Associațiunei transilvane române în comuna Meteșŭ pe Ampoiu.

O mică ceată de 12 inteligențĭ și puținŭ poporŭ la numĕrŭ ca 200 se aflară la acea adunare. In frunte cu directorele despărțĕmêntului, I. P i p o ș ŭ, se presentară la adunarea despărțĕmêntului d. protopr. Alis. T o r d ă ș a n u, adv. Rubinŭ P a t i ț i a, Mateiu N i c o l a ca membrii ai subcomitetului.

Ca decorațiă se presentă solgăbirĕulŭ Konz din Ighiu cu doi gendarmĭ.

Adunarea generală decurse în ordine esemplară și se aduseră conclusele recerute de programulŭ adunărei.

După ce actuarulŭ își fini raportulŭ sĕu, când privii în jurŭ de mine vĕdui cumcă din mulțimea plugarilorŭ dispăruseră mai mulțĭ, póte chiar de gróza solgăbirĕului și a gendarmilorŭ. Solgăbirĕulŭ, cunoscutŭ nouĕ ca unŭ nemilosŭ și nepretinŭ poporului nostru, se uita cruntŭ ascultândŭ la cele ce se vorbiau

Acesta a fostŭ causa principală că secerișulŭ așteptatŭ de mărețulŭ scopŭ alŭ Associațiunei transilvane nu a corespunsŭ așteptărei și decă unŭ bravŭ proprietarŭ din comuna nostră Ampoița, Georgiu Lascu, nu se înscria ca membru ordinarŭ pe viețĕ și nu solvea tacsa — sumele întrate arŭ fi fostŭ numai o ironiă a instituțiunei salutare.

E cam de obiceiu la noi acea plecare, a porni la lucrare cu ideia că se facŭ tóte de sine, și puținĭ se gândescŭ, că la întreprinderea causelorŭ marĭ se cerŭ puteri și concursŭ câtŭ de mare.

Preoțimea nóstră e cam pré blajină, este descuragiată, éră poporulŭ peste mĕsură suptŭ și prigonitŭ din partea oficielorŭ politice, fără ca cei lăptațĭ cu pâne românéscă la studii, adĭ, în timpurĭ grele, sĕ șĭ dovedescă în concordiă și cu zelŭ sêmțĕmêntulŭ pentru progresulŭ românescŭ. Unde sunteți cei cu învĕțătura de dreptŭ, și unde este tinerimea scolară la ocasiunĭ de aceste? Séu vĕ rușinațĭ de sângele vostru? Ar fi pré mare lovitură pentru unŭ poporŭ, care a jertfitŭ totŭ pentru voi ca la timpŭ de periculŭ sĕi fițĭ radimŭ. Certele micĭ personale nu trebue și nicĭ nu suntŭ la locŭ a escusa pe negligenții noștrii inteligențĭ la astfelŭ de ocasiunĭ, de órece nepăsarea în acestŭ casŭ devine pĕcatŭ.

Nu mĕ adresezŭ cu aceste ale mele cuvinte către cei întrațĭ în castre străine, ci le spun acelora carĭ mai voiesc a fi privițĭ și considerațĭ de Românĭ. Décă nu voițĭ a fi solidarĭ pentru progresulŭ poporului românŭ — trebue sĕ și avețĭ curagiulŭ a nu mai seduce poporulŭ *cu titlu românŭ purtatŭ numai pentru interesulŭ propriu,* dela care v'ațĭ făcutŭ starea ce-o posedețĭ.

Sunt unŭ omŭ simplu luptătorŭ însĕ nu potŭ privi cu nepăsare la purtarea multora din inteligința nóstră, a cărorŭ membrii nicĭ la asemenĭ ocasiunĭ solemne nu se află îndemnațĭ a concurge la lucrarea comună. Rușine peste egoismulŭ acestora.

Trifonu.

Agricultura în Germania.

O escursiune agricolă făcută la Rosalii 1884 în provincia Sacsonia.

Ocnele și industria dela Stassfurt.

(Urmare.)

Cumcă în adevĕrŭ aceste enorme sacrificii băneștĭ și aceste precauțiunĭ nu suntŭ superflue ne arată casulŭ ocnei dela Wielicka și cu deosebire alŭ celei dela Aschersleben. Cea din urmă a fostŭ pe neașteptate năpădită de apă și tóte încercările de a-o impedeca séu a-o scote au rĕmasŭ zadarnice, încâtŭ societatea în cele din urmă fu constrinsă sĕ-o părăsescă și sĕ sape o altă gaură. Cele două mașinĭ de aburŭ dela gură învêrtescŭ nisce rote, pe a cărorŭ fuse se află unŭ otgonŭ — o funiă grosă — de țelŭ séu drotŭ, er capetele otgonului atêrnă în josŭ și pe fiă-care capĕtŭ se află câte 3 dulapurĭ, în carĭ încape câte unŭ vagonŭ de sare seu câte 4 persóne. După ce fiă-care din noi își aprinse mica candelă de uleiu, ce primisemŭ dela minerĭ pentru a pute vede în întunereculŭ ocnelorŭ, intrarămŭ câte 4 persóne într'unŭ dulapŭ. Indată ce unŭ dulapŭ era plinŭ, se închidea ușa, și se ridica în susŭ ca în loculŭ lui sĕ vie și umple alŭ doilea, și apoi alŭ treilea. Când tóte dulapurile erau ocupate se dete avisulŭ în josŭ, la care rĕspundêndŭ d'acolo că linia e liberă, îndată ne puseră în mișcare: candelele din mânĭ seu de pe pălării licuriau puțintelŭ, er încolo o întunecime grozavă, o frecare și roșnăire a férelorŭ dela dulapurĭ, puțină tremurare din picióre, și în 3 minute ne și aflamŭ deja în alŭ 4-lea etagiu alŭ ocnei, la o adêncime de 1040 urme. Aci așteptarămŭ sosirea unui alŭ doilea transportŭ, ca sĕ ne stringemŭ cu toții și apoi unŭ funcționarŭ ne conduse prin întregŭ etagiulŭ acela, de o întindere de 2 chilometrii. Acolo pentru căratulŭ sărei dela diferite puncte ale ocnei era aședată o cale ferată transportabilă, care în genere a dobênditŭ acum o mare aplicare la totŭ felulŭ de întreprinderĭ industriale și economice mai marĭ, unde este multŭ de căratŭ, deórece căratulŭ cu ele este cu multŭ mai ieftinŭ decâtŭ cu vitele. Orĭ încătrău ținei candela vedéi numai stâncă de sare și amestecăturile ei de diferite culorĭ, er încolo o întunecime grozavă și o tăcere profundă; numai unŭ micŭ părĕuțŭ cu murmurulŭ sĕu conturba liniștea cea de mórte, ce domnea în tóte părțile și bubuiturile și sguduiturile de dinamită și érbă de pușcă, cu carĭ sfărîmau stâncile de sare în caturile de josŭ și susŭ, 'țĭ aduceau aminte de viețá.

După ce ne-amŭ plimbatŭ în destulŭ pe acele cariere lungĭ și obositóre, și ne-amŭ luatŭ diferite probe de sare, ne-amŭ întorsŭ érășĭ la gura ocnei, ca d'acolo sĕ ne ridice în susŭ și sĕ ne scótă érășĭ la lumină. Unŭ transportŭ se ridică în susŭ, alŭ doilea cu profesorulŭ suntemŭ gata de plecare, când calculândŭ numĕrulŭ celorŭ presențĭ, vedemŭ că lipsescŭ, calculămŭ din nou, ii strigămŭ cu numele și ne esŭ numai 15, pe când la intrare amŭ fostŭ 17 inșĭ, decĭ 2 inșĭ s'au rĕtăcitŭ décă nu s va fi întêmplatŭ altă nenorocire cu dênșii. Ingrijirea și temerea profesorului și a nóstră era mare și cu dreptŭ cuvêntŭ, căcĭ avea motivŭ, decĭ eșimŭ eră̆șĭ din dulapurĭ, mergemŭ din nou prin acéstă carierŭ, pe unde venisemŭ ca sĕ-i căutămŭ, sĕ vedemŭ unde suntŭ și ce li-s'a întêmplatŭ de au rĕmasŭ de noi. Spre norocire însĕ îndată sosiră și ei: unulŭ dintr'ênșii fusese mai nainte funcționarŭ de mine, băiașŭ, și nu se putea dér așa lesne rĕtăci prin ocne; ei se întârdiaseră numai abătêndu-se puținŭ din cale, pentru a-șĭ căuta și alege nisce bucățĭ de sare mai frumóse. Decĭ cu toții veselĭ, că i-amŭ găsitŭ, intrarămŭ din nou în dulapurĭ, și ne puseră în mișcare; érășĭ acelŭ întunerecŭ dér mai puțină tremurare din picióre și peste 3 minute puturămŭ érășĭ saluta lumina sórelui, celui dătătorŭ de viéță.

Straturile de sare se întindŭ pe unŭ terenŭ de mai multe mile pătrate cuprindêndŭ în sine și pe ocnele dela Stassfurtulŭ nou, Ludurgshall, Leopoldshall, Westeregeln și Aschersleben, dér în partea acésta ocnele se întindŭ pe sub orașulŭ întregŭ, care e amenințatŭ a cădé odată fără veste în abisulŭ pregătitŭ. Deja de acum în urma cutremurilorŭ și sguduiturilorŭ din ocnă causate prin esplosiunĭ de earbă de pușcă și de dinamită mai multe edificii din orașŭ căpĕtaseră crepăturĭ considerabile, încâtŭ orĭ-ce locuire în ele e imposibilă și statulŭ este constrînsŭ sĕ esproprieze pe proprietarĭ. Noi visitândŭ și pe aceste, ca probă cât se póte abusa de punga altuia, fiă chiar și a statului, ne-au arătatŭ o mică căscióră veche, dorovăită și întunecósă, care abia era vrednică 2000 mărcĭ, totușĭ fiindŭ-că în urma sguduiturilorŭ și esplosiunilorŭ din ocne capĕtândŭ și ea nisce crepăturĭ însemnate, și fiindŭ statulŭ constrînsŭ sĕ o cumpere, proprietarulŭ ei a pretinsŭ o despăgubire numai de 18,000 mărcĭ!! De sine se înțelege, că statulŭ nevoindŭ sĕ audă de o pretențiune așa de esagerată, elŭ i-a intentatŭ procesŭ. Resultatulŭ încă nu se putea sci. Décă însĕ direcțiunea ocnelorŭ va continua în același modŭ cu esploatarea ca până acum, și nu va lua alte precauținĭ, e de temutŭ că într'o nópte întregŭ orașulŭ se va prebuși în adêncime

(Va urma.)

Raportŭ polițienescŭ. Erĭ dilerulŭ George Petri aflându-se în stare de bețiă, a cădutŭ de pe stelagiulŭ turnului celui micŭ dela biserica Sf. Niculae din Prundŭ, fără însĕ a se răni greu.

Adĭ înainte de amédĭ, servitórea Szabo Vero fu arestată și predată judecătoriei penale pentru lĕpĕdarea fĕtului cu intențiune.

Dare de sémă,

asupra contribuirilorŭ încurse în favorulŭ scólei românesci gr. cat. din Lăpușulŭ unguresců.

(Urmare.)

3. Pe lista Nr. 3, din Clușiu. Prin colecta d-nului preotŭ I o a n ŭ T ă t a r ŭ: Il. Sa Alesandru Buhățielŭ 1 fl., d-nii: Iuliu Coroianu 2 fl., Dr. Gregoriu Silași 50 cr., N. N. 50 cr., Gavrilŭ Popŭ 50 cr., Gregoriu Crișanŭ 20 cr., Alesandru Tatarŭ 1 fl., d-na Maria Cinca 20 cr., B. Podobă 1 fl., N. N. 20 cr., d-na Mastaneasa n. Popŭ 20 cr., Gavrilă Crișanŭ 20 cr., Ioanŭ Popŭ 1 fl., V. Almașianu 1 fl., Iacobŭ Gerber 1 fl., Catarina Popŭ 1 fl., Ioanŭ Petranŭ 1 fl., Ioanŭ Tatarŭ 1 fl., Ilie Căpușianu 50 cr., Unulŭ din cei mulțĭ 43 cr. Suma 14 fl. 43 cr.

4) Lista Nr. 4, din Rodna vechiă. Prin colecta d-lui I. P o p ŭ R e t e g a n u l ŭ: Pant. Domide, căpitanŭ 1 fl., Dionisiu Loginŭ 20 cr., Ioanŭ Costantinŭ 20 cr., I. Popŭ Reteganulŭ 20 cr, și spesele postalĭ. Suma 1 fl. 70 cr.

Contribuirile primite prin listele până aci înșirate facŭ 122 fl. 13 cr. Amŭ mai primitŭ apoi:

5) Pe lista Nr. 1, din Grosii, dela d-lŭ preotŭ Nicolau Popŭ junior 1 fl.

6) Pe lista Nr. 8 din Baiuțiu, dela d-lŭ Demetriu Dragoșu 2 fl.

7) Pe lista Nr. 10. Prin colecta d-lui E l i ă C e n t e a, preotŭ în Chiuescĭ: Eliă Centea 50 cr., Comuna bisericéscă gr. cat. Chiuescĭ 40 cr., Comuna bisericéscă gr. cat. Rugașiescĭ 50 cr., Gavrilŭ Ladorŭ, preotŭ 50 cr., Comuna bisericéscă gr. or. din Chiuescĭ 50 cr., Ana China, mósă diplomată 20 cr., Atanasiu Georgiu, învĕț. 50 cr., Comuna bisericéscă gr. cat. Strîmbulŭ 50 cr., Georgiu Cupșia, preotŭ 40 cr., Gavrilŭ Sleamu not. cerc. 50 cr., Arsente Ciceu, jude comunalŭ 50 cr. Suma 5 fl.

8) Pe lista Nr. 11. Prin colecta d-lui V a s i l i u M u s t e, vice-prot. în Lăpușulŭ unguresců: Ioanŭ Muste, proprietarŭ 1 fl., Albsi Károly 10 cr., N. Cosma 1 fl., Séra Donat 20 cr., V. Câmpianu 50 cr., Takács Károly 10 cr., Bonné Istvan 20 cr., Nagy Lajos 20 cr., Butuza János 20 cr., Vasiliu Rațŭ 20 cr., Gaman György sz. vigy. 10 cr., Fucks Izsak 1 fl., Fürst Samu 20 cr.

(Va urma.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 17 Augustŭ. — Regele Serbiei a sositŭ aséră aci și plécă la Baden cu Regina care sosesce adĭ după amédĭ.

BERLINŬ, 17 Augustŭ. — „Nordd. Allg. Ztg.“ dice că recenta proclamațiune a prințului de Coburg este o întărită călcare a dreptului tractatelorŭ, în fața căreia poporulŭ bulgarŭ și conducĕtorii sĕi nu potŭ aștepta nicĭ o simpatiă din partea puterilorŭ europene, care dorescŭ pacea.

tulburare mare. Deodată'i scăpărară ochii, luă mâna logodnicei și i dise:

— O femeiă! dicĭ că nu eștĭ decâtŭ o femeiă! Di mai bine că eștĭ inspirația, credința, entusiasmulŭ, totŭ ce este nobilŭ și totŭ ce este mare! Oh, scumpă, scumpă Veneția, mulțămită d-tale, ce bărbatŭ nou am sĕ ajungŭ! Vorbele d-tale suntŭ scrise colea cu litere de focŭ, întocmai ca spiritulŭ dumnedeescŭ care se scobora în limbĭ de focŭ peste Apostolĭ. Vei fi capulŭ care concepe și eu voiu fi brațulŭ care execută. Egeria este unŭ simbolŭ. Pentru ce n'ai fi Egeria unui nou Numa Pompiliu, a bietului Felice Badoer regeneratŭ?

Rolulŭ acesta m'ar ispiti! rĕspunse Veneția zimbindŭ.

— Primește-lŭ dér, iubita mea și dă'mĭ o părticică din inima d-tale în schimbŭ.

— O vei ave întregă, decă vei ajunge într'adevĕrŭ omulŭ ce promițĭ sĕ fi! dise Veneția.

In momentulŭ acesta gondolierii podestatului se'ntorseră fiăcare cu câte o lopată pe umĕrŭ. Amêndoi săriră iute în luntre și o întórseră astfelŭ ca logodnicii sĕ se potă îmbarca.

Indată ce se aședară pe frumosulŭ covorŭ de Smyrna, lopețile începură a bate apa și luntrea porni repede și ușóră, trăgêndŭ brazda ei luminosă în apele lacului pe care lumina radelorŭ lunii ilŭ arăta nemișcatŭ și sclipiciosŭ, ca o oglindă de oțelŭ.

Emoțiunile prea prelungite nu-i plăceau firei lui Felice Badoer. De aceea, cu totă seriositatea convorbirei ce avusese cu logodnica sa, se înveseli érășĭ numai decâtŭ și arătândŭ Veneției pe Pietro, care ședea pe banca'i de lopătarŭ și căruia i se dărea câte odată obrazu-i uscatŭ cu tótă gluga de pescarŭ ce purta pe capŭ, Felice dise:

— Ce uritŭ este omulŭ ĕsta!

— Bietulŭ omŭ! viéța i-a fostŭ negreșitŭ ca a mai tuturorŭ semenilorŭ lui, numai unŭ șirŭ de suferințe! dise Veneția cu o voce compătimitóre.

— Câtŭ despre celălaltŭ mi-se pare că l'am mai vĕdutŭ undeva! mai dise Felice arătândŭ p'alŭ doilea vîslașŭ.

Alŭ doilea vîslașŭ își trase mai multŭ gluga pe ochĭ când audi vorbele acestea.

— Hei! omule, nu cumva tu eștĭ sergentulŭ Bartolomeo? dise tinĕrulŭ patricianŭ.

— Nu, stăpâne, sunt fratele sergentului Bartolomeo! rĕspunse gondolierulŭ.

— Ah, Bartolomeo este fratele tĕu! Ei bine, băete, tu eștĭ și mai uritŭ decâtŭ elŭ. Nu-i adevĕratŭ, signora?

— Lasă-lŭ pe bietulŭ omŭ în pace și mai bine sĕ privimŭ spectacolulŭ minunatŭ ce avemŭ înaintea ochilorŭ! rĕspunse Veneția arătândŭ cu mâna peste valurĭ, pe când ochii i se rătăceau în miile de stele carĭ pătrundeau azurulŭ cerului.

Făcuseră jumĕtate drumulŭ care despărțea Isola Bella de uscatŭ. In mijloculŭ lacului începea sĕ se dărescă o luntre care părea părăsită: n'avea pânză și nu se zărea nimenĭ pe bordŭ. Cu tóte acestea se părea învederatŭ lucru că o ținea în locŭ o ancoră, fiindŭ-că vêntulŭ, care se mai rĕcise de câte va minute, o legăna fără s'o gonéscă înaintea lui.

(Va urma.)

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 16 Augustŭ st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	100 60
Rentă de hârtiă 5%	87.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 —
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 25
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale transilvane	104 40
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100 50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 50
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124 50
Renta de hârtiă austriacă	81 50
Renta de arg. austr.	82 80
Renta de aurŭ austr.	112.25
Losurile din 1860	135 70
Acţiunile băncei austro-ungare	885 —
Act. băncei de creditŭ ung.	288.75
Act. băncei de creditŭ austr.	282.30
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 96
Napoleon-d'orĭ	9.96
Mărcĭ 100 imp. germ.	61 77
Londra 10 Livres sterlinge	125.85

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 3 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%).	92—	92½
Renta rom. amort. (5%)	94⅛	95½
» convert. (6%)	89—	89½
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34½	36—
Credit fonc. rural (7%)	104½	105¼
» „ „ (5%)	89½	90¼
» » urban (7%)	103¾	103½
» » » (6%)	93¾	94½
» » » (5%)	87½	87—
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.½	15.½
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 17 Augustŭ st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8.59	Vend.	8 62
Argint românesc	»	8.55	»	8.60
Napoleon-d'orĭ	»	9.94	»	10 00
Lire turcescĭ	»	11.20	»	11.26
Imperialĭ	»	10.20	»	10.24
Galbenĭ	»	5 90	»	5.97
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	108.—	»	109 ½
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se aboneză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea diarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

ABONAMENTE
la
„Gazeta Transilvaniei“

se potŭ face cu începerea dela 1 şi 15 ale fiecărei lunĭ, mai uşorŭ prin mandate postale.

Adresele ne rugămŭ a ni se trimite esactŭ arătându-se şi posta ultimă.

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
„ şése lunĭ . . . . 6 fl. —
„ unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

„ pe trei lunĭ . . . . 10 francĭ
„ şése lunĭ . . . . 20 „
„ unŭ anŭ . . . . 40 „

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.